

**Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego Leśny Zakład
Doświadczalny Centrum Edukacji Przyrodniczo-Leśnej
w Rogowie, Wydział Leśny SGGW w Warszawie we współpracy
z Dyrekcją Generalną Lasów Państwowych**

zaprasza na

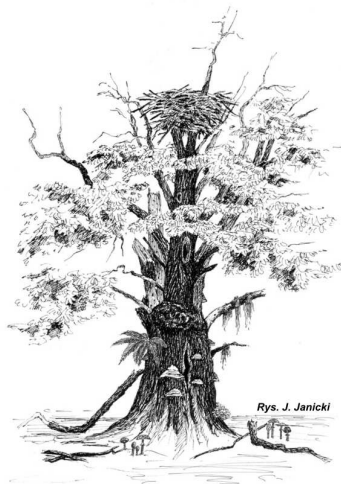
X Konferencję z cyklu

AKTYWNE METODY OCHRONY PRZYRODY W ZRÓWNOWAŻONYM LEŚNICTWIE

która odbędzie się w dniach
26-27 marca 2014 roku w auli CEPL
SGGW w Rogowie

Temat przewodni:

ROLA MARTWEGO DREWNA W EKOSYSTEMACH LEŚNYCH

Założenia

Martwe drewno jest nieodłącznym składnikiem ekosystemów leśnych. Ocena roli martwego drewna w zbiorowiskach leśnych jest zadaniem trudnym i budzącym wciąż wiele kontrowersji w różnych środowiskach. Od szeregu lat trwa dyskusja pomiędzy zarządzającymi lasami, a środowiskiem naukowym, przyrodniczym i przemysłem drzewnym, dotycząca przede wszystkim ilości, kategorii oraz funkcji martwego drewna. W opinii niektórych przedstawicieli naszego społeczeństwa martwe drewno to „miliony metrów sześciennych straconego surowca drzewnego”, który „gnijąc” wpływa na wzrost emisji dwutlenku węgla i zagraża nawet siedliskom i gatunkom na obszarach Natura 2000. Wśród przyrodników dominuje przekonanie, że zasoby martwego drewna w praktyce nadal są utrzymywane na poziomie o wiele mniejszym, niż jest to potrzebne dla zachowania ochrony różnorodności biologicznej w naszym kraju. Problemem są wciąż niedoskonałości metodologiczne i brak kompleksowych opracowań dotyczących optymalnej miąższości i struktury martwego drewna z terenu naszego kraju. Szczególnie mało badań dotyczy zapasu martwego drewna, zwłaszcza w różnych siedliskach. O wiele więcej jest prac poświęconych jego istotnej roli ekologicznej i miejscu życia dla saproksylicznych gatunków roślin, zwierząt i grzybów. Niektóre standardy dotyczące pozostawiania i zwiększania zasobu martwego drewna w lasach sprecyzowała polska Grupa Robocza FSC. Część z nich jest przyjęta i stosowana przez Lasy Państwowe (np. osiągnięcie miąższości martwego drewna równej co najmniej 5% zapasu w skali RDLP). O ilości martwego drewna pozostawionego w lesie decyduje dziś arbitralnie nadleśniczy. Również obecne zapisy znowelizowanych w 2012 roku Instrukcji i Zasad gospodarowania w Lasach Państwowych dostrzegają i podkreślają ważną rolę biocenotyczną drewna martwego i zamierającego. W celu ochrony różnorodności biologicznej „należy pozostawiać w lesie drewno martwych drzew w różnych stadiach rozkładu, uwzględniając uwarunkowania przyrodnicze, ekonomiczne i społeczne”, z zastrzeżeniem, że jego ilość nie spowoduje „wzrostu zagrożenia ze strony szkodników wtórnych” i w konsekwencji rozpadu drzewostanu. Z punktu widzenia praktyki ochrony lasu za szczególnie cenne uważa się także drzewa biocenotyczne – tzw. „leśnych weteranów”.

Pytania kluczowe

1. Czy ilość martwego drewna w polskich lasach jest wystarczająca dla zapewnienia trwałości populacji korzystających z niego organizmów?
2. Czy jest możliwe w oparciu o odpowiednie argumenty merytoryczne (badania) ustalenie wartości progowych zapasu martwego drewna dla poszczególnych typów siedlisk?
3. Czy i jakie są zależności ekologiczne pomiędzy ilością i kategorią martwego drewna, a liczbą gatunków saproksylicznych?
4. Dla jakich konkretnie gatunków organizmów należy określić niezbędną ilość martwego drewna w lasach gospodarczych?
5. Czy nasza wiedza o wymaganiach organizmów saproksylicznych w stosunku do martwego drewna jest na tyle wystarczająca, by określić dla nich tzw. „próg wymierania”?
6. Jakie konkretnie aktywne działania ochronne należy podjąć dla zachowania gatunków związanych z martwym drewnem?
7. Czy i jak promować rolę i obecność martwego drewna w lasach?

Planowane sesje tematyczne

1. Martwe, żywe, zamierające – w poszukiwaniu definicji
2. Funkcje ekologiczne martwego drewna
3. Martwe drewno siedliskiem życia wielu organizmów
4. Martwe drewno a stan sanitarny lasu
5. Ile martwego drewna w lesie? Rachunek zysków i strat

Cele konferencji

- Ocena stanu wiedzy dotyczącej gatunków saproksylicznych
- Próba określenia ilości martwego drewna w lasach gospodarczych i ochronnych
- Promocja roli ekologicznej martwego drewna w ekosystemach leśnych

Charakter konferencji i uczestnicy

Konferencja poświęcona jest doskonaleniu praktycznych metod ochrony przyrody w zrównoważonym leśnictwie, szczególnie roli martwego drewna w ekosystemach leśnych. Ma charakter ogólnopolskiego forum wymiany doświadczeń i poglądów w tym zakresie. Przeznaczona jest dla pracowników Lasów Państwowych, regionalnych dyrekcji ochrony środowiska, parków narodowych i krajobrazowych, środowisk naukowych, instytucji i urzędów publicznych oraz organizacji pozarządowych związanych z aktywną ochroną przyrody w lasach.

Patronat honorowy (w trakcie ustaleń)

- Janusz ZALESKI – Główny Konserwator Przyrody
- Michał KIEŁSZNIA – Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska
- Alojzy SZYMAŃSKI – JM Rektor Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie
- Adam WASIAK – Dyrektor Generalny Lasów Państwowych
- Janusz DAWIDZIUK – Dyrektor Biura Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej w Warszawie
- Janusz CZEREPKO – Dyrektor Instytutu Badawczego Leśnictwa
- Andrzej GRZYWACZ – Polskie Towarzystwo Leśne
- Piotr PASCHALIS-JAKUBOWICZ – Stowarzyszenie Inżynierów, Techników Leśnictwa i Drzewnictwa

Patronat medialny (w trakcie ustaleń)

- Biznes i Ekologia
- Głos Lasu
- Las Polski
- Dwutygodnik Środowisko

Komitet Organizacyjny (w trakcie ustaleń)

Dariusz ANDERWALD – SGGW LZD CEPL w Rogowie
Jolanta BŁASIAK – Wydział Ochrony Przyrody DGLP
Lech BUCHHOLZ – Świętokrzyski Park Narodowy
Ewa CHEČKO – Białowieska Stacja Geobotaniczna
Jacek HILSZCZAŃSKI – Instytut Badawczy Leśnictwa
Roman STELMACH – Biuro Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej
Marek SŁAWSKI – Wydział Leśny SGGW
Jerzy SZWAGRZYK – WL Uniwersytet Rolniczy w Krakowie
Paweł STRZELIŃSKI – WL Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu

Pozostałe informacje na: <http://cepl.sggw.pl>

Przewodniczący Konferencji

Henryk ŻYBURA – dziekan Wydziału Leśnego
SGGW w Warszawie
22 / 59 38010, dwl@sggw.pl

Sekretarz Konferencji

Dariusz ANDERWALD – kierownik CEPL LZD
SGGW w Rogowie
46 / 87 48374, anderwald.lzd@interia.pl